

Dos mesos i un dia al Nepal (XXXII)

text TONYO FIBLA

20-11-2008 Dijous. Manang (3540)

Avui és dia d'aclimatació. Passarem tot el dia per Manang. És un poble gran amb molt de carreró però la zona on ens movem el turistes i estan els hotels és un carrer ben ample. Millor dit, mig carrer, ja que a l'esquerra tot són cases i tendes. A la dreta hi ha algun hotel, tenda i el cine.

Després d'una llarga nit en la que Àlvar s'ha alçat no sé quantes vegades a pixar i, cada vegada que em despertava, jo mirava per la finestra a veure si podia distingir algun estel, a les 6:20, m'he aixecat per a veure l'eixida del sol. Tot un espectacle per a mi sol, ja que no s'ha aixecat ningú més per veure aquesta meravella.

La franja superior de la cresta del Granapurna va posant-se poc a poc de color taronja i va augmentant tal i com va pujant el sol. Preciós! El Manaslu és el que va empenyent el sol cap amunt des del fons del barranc del mentre el Tilicho va agafant color. Tot un espectacle!

Tot açò no podia ser només per a mi tot sol, així que he anat i he despertat a Àlvar per a que poguera gaudir del final d'aquesta meravella.

Després d'un passeig hem anat a la pastisseria a esmorzar, ja està bé de mueslis i pans tibetans.

Feta la bugada amb una aigua que ens engarrotava els dits de les mans hem pujat a la cresta de la morrena per a veure la glacera del Granapurna i el llac final d'aquesta. Des d'aquesta altura tenim una magnífica vista de tota la vall i de Manang.

De tornada hem anat al llac de la glacera i després de tocar l'aigua hem reulat a l'hostal a dinar.

Ací mengem en plats i bevem en copes de bronze. Açò és tot un luxe. Estem en un hotel de categoria. Hotel de capital. Però aquestes paraules s'han d'entendre en la seua mesura justa: estem a Nepal, fent un trek i 3500 metres d'altitud.

El vent que bufa i aixeca molta pols ha tirat la roba d'Àlvar. Una vegada en terra, una vaca li ha rosegat la samarreta que havia caigut i li l'ha deixat totalment inútil. Una se la va deixar, conscient, perquè era de mànega llarga, l'altra la que porta ara, i aquesta per a tirar. Total que hem d'anar a comprar-ne una altra i li fotem 800 rupies, tota una fortuna ací a Nepal. Però clar, amb l'altura pugem els preus.

Pugem a una *stupa* que estan construint. Estan acabant les obres: els obrers tenen un foc encès i de tant en tant s'escalfen les mans per a que no es gelen. Fa fred de veritat.

Després de berenar anem al cine, al cine de veritat. Sala esgraonada amb bancs per seure i al centre del local estan el

canó de projecció i l'estufa. Sense escalfor no pot haver cine. Veiem una pel·lícula sobre un expedició a l'Everest catastròfica: quants de morts! Quina tragèdia! Molt desagradable!

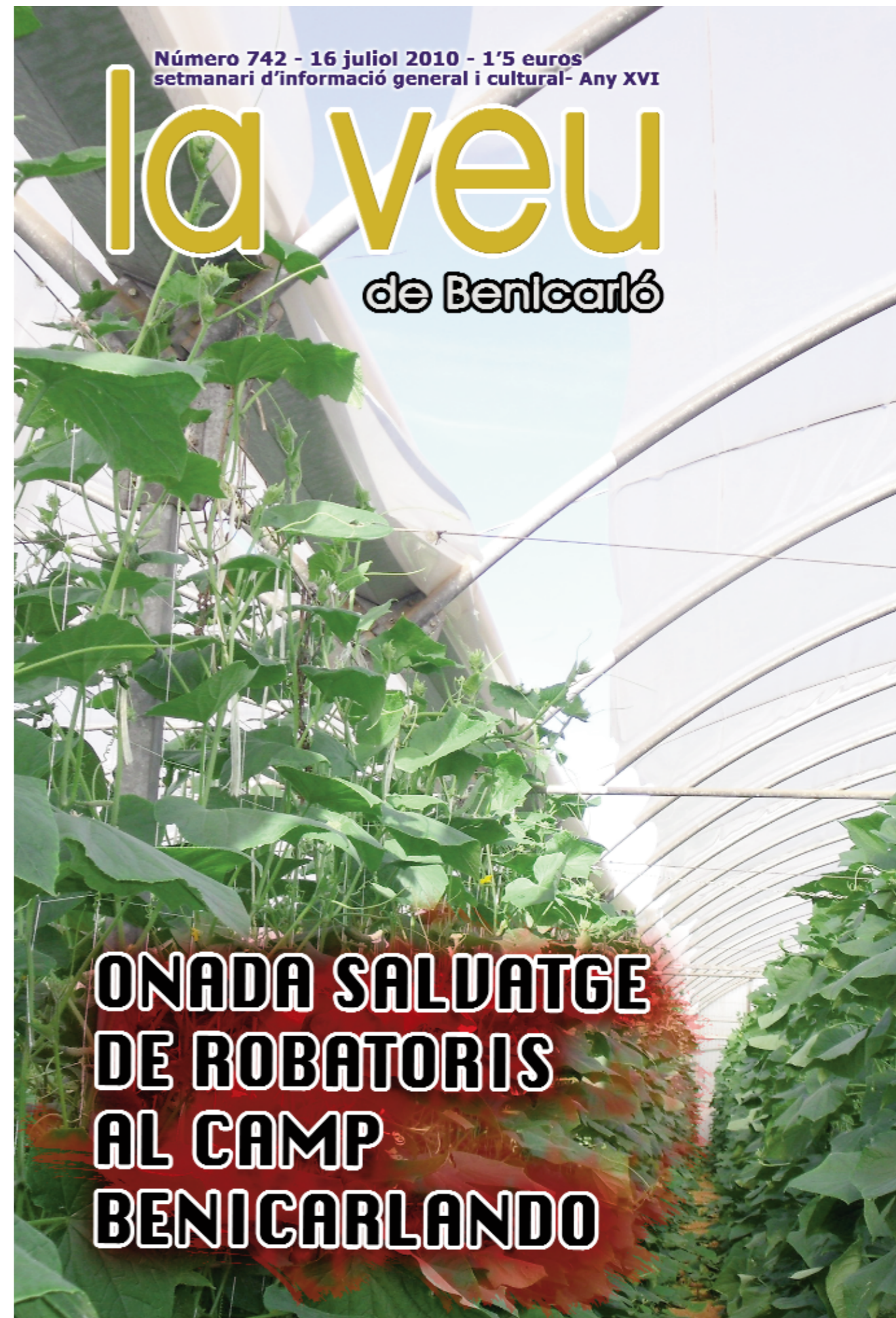
Igual que ahir al sortir del cine fa un vent que ens tomba, quasi sembla una tempesta d'arena del desert. De fet, açò és un desert ja que la precipitació anual serà ben baixa.

Després de sopar Rajan, el guia de l'australià, una persona molt educada, culta i competent, ens dona instruccions sobre el mal d'altura i ens diu que com ja ens coneix anirà controlant-nos i mirant la cara que fem. En principi ens veu a tots molt bé, caminem perfectament, i no creu que tinguem cap problema per a fer el pas.

– Aquest grup passarà el Torung La – ens diu.

Aquesta observacions haurien de ser del nostre guia, però Shiva passa de tot. És un xiquet en ganes de marxa. Dinou anys! Què ha de fer? Jugar i prou. Nosaltres hem fet la sort al unir-se els tres guies i formar un grup.

Els símptomes són: no dormir, mal de cap, poca fam i vòmits. De moment, la fam, no l'hem perduda ningú gens ni mica. Esperem no tindre res d'això.

**ONADA SALVATGE
DE ROBATORIS
AL CAMP
BENICARLANDO**

El Benicarló Aeroport Castelló aposta pel jove Kike

ONADA SALVATGE DE ROBATORIS AL CAMP BENICARLANDO

text REDACCIÓ

La situació en el camp benicarlando s'està agreujant per els qui intenten dia a dia guanyar-se la vida amb un ofici on cada vegada resulta més complicat sobreviure. La Unió de Llauradors ha denunciat l'augment de robatoris en el camp, tant d'eines com de collites. Tot, malgrat els esforços dels cossos de seguretat, que han reforçat la vigilància en la zona rural després de la celebració de l'última Junta de Seguretat el passat mes de juny. En eixa reunió es van personar representants dels llauradors per exposar la problemàtica que estan vivint i que els ha dut, segons asseguren "a una situació de completa indefensió".

BUTRONS ALS HIVERNACLES

Miguel Piñana, representant de la Unió a Benicarló, assegura que els amics de l'aliè "van de casa en casa fent el seu particular agost. Si avui entren en aquesta propietat, demà ho faran en la del costat". Els cacos no tenen preferències a l'hora de triar el botí ja que "el mateix els dona buidar un dipòsit de gasoli d'un tractor que endur-se les ovelles d'un ramat". Aquest últim cas va succeir fa uns dies en el terme municipal de Benicarló. Segons ha pogut saber La Veu de Benicarló, els lladres van entrar en un corral, van sacrificar tres ovelles allí mateix i després se les van endur.

Aquests robatoris aleatoris estan provocant en el camp benicarlando el temor entre els

llauradors ja que pel que sembla, ningú està a salvat d'ells. En concret, un llaurador de Benicarló que ha preferit mantenir-se en l'anonimat, assegura que als hivernacles de la seua propietat "han entrat 4 vegades en 10 dies" després de destrossar els plàstics fent un butró. "Són tan inexperts que no saben ni que hi ha una porta i que se sol quedar oberta", lamenta. Aquest tipus d'actuacions en la major part dels casos "provoca que ens coste més arreglar el dany que han fet que el que s'han endut". Els lladres solen tallar els plàstics que cobreixen els hivernacles per a accedir a l'interior, el que obliga el llaurador, en moltes ocasions, a canviar tota l'embolcall, amb el cost que això suposa tenint en compte la quantitat de metres de plàstic que s'utilitza en aquest

El Club Natació s'emportà el bronze

text i fotos CNB

Les tretze medalles de bronze aconseguides en el Campionat Autnomic Junior per l'equip femení del Club Natació Benicarló va portar a les fèmnes a la 3a posició en el rànquing de la Comunitat Valenciana en un cap de setmana intens on José Julián i Ana van participar en el Campionat d'Espanya Infantil a Madrid.

A Madrid al Campionat d'Espanya Infantil

Una bonica actuació de l'equip femení en la piscina del parc Oest en la ciutat de València el passat 9 i 10 de Juliol del 2010 va tenir com saldo un total de 13 medalles, totes elles de bronze, en la participació del Club Natació Benicarló en el Campionat Autnomic Junior i Absolut al que van acudir un total de 25 Clubs i 230 nedadors i nedadores amb mínimes autonòmiques. Va ser una qüestió de feeling per part del quartet compost per: Sara Marquès, Marina Herrero, Meritxell Sospedra i Lucía Piñana per a aconseguir medalles de bronze en els 4 x 200 m lliures amb un crono de 9:53.34 i en els 4 x 100 m lliures amb un crono de 4:35.17. Ja el dissabte a la tarda una nova medalla en els 4 x 100 m estils per a l'equip compost per: Montserrat Astor, Claudia Campos, Sara Marquès i Lucía Piñana, amb un crono de 5:04.86. A nivell individual destacaríem també l'actuació de Sara Marquès amb la medalla de bronze en els 200 m papallona amb un crono de 2:41.50 i la quarta posició en els 400 m estils. L'actuació de l'equip masculí va ser molt discreta, tal com era d'esperar en el seu primer any en la categoria absoluta d'alguns dels seus components, encara que van aconseguir mantenir, i millorar en alguns casos, els cronos de les seues respectives marques. Mala sort en la jornada la d'Agustín Parra que va patir dues desqualificacions quan tenia guanyades les medalles en les dos carreres disputades, rebent el suport de la resta dels seus companys d'equip. L'equip autonòmic va estar compost per: Joan Ferran Barrachina, Miguel Piñana, Marc Fresquet, Agustín Parra, Carlos Fuente, José Antonio Adell, María Coll, Andrea Fuentes, Montserrat Astor, Marina Ferrers, Raquel Fabregat, Meritxell Sospedra, Lucía Piñana, Sara Marquès i Claudia Campos.

Però en un cap de setmana intens, el Club Natació Benicarló també va estar a Madrid, que va acollir el Campionat d'Espanya de natació infantil i adaptat per seleccions Autonòmiques, celebrat del 9 a l'11 de Juliol en les instal·lacions del Centre de Natació Mundial 86, on es van donar cita més de 400 nedadors amb mínimes nacionals. Amb la Selecció Valenciana de natació van estar José Julián Jaén i Ana García Miró. José Julián va nadar la sèrie dels 200 m esquena amb un crono de 2:36.51 (22 rànquing nacional). Ana va participar en els 100 i 200 m braça amb uns cronos de 1:28.40 (25 rànquing nacional) i 3:10.15 (27 rànquing nacional). L'equip femení de la Selecció Valenciana va quedar subcampió d'Espanya. I la pròxima setmana a partir de les 12:00 hores del dissabte 17 de Juliol una nova edició de les 24 Hores de Natació "Us esperem a tots" i a per un nou rècord en les instal·lacions de la piscina municipal de Benicarló.

El Benicarló Aeroport Castelló aposta pel jove Kike

text i foto VICENT FERRER

El segon fitxatge per a la pròxima temporada del Benicarló Aeroport Castelló és una aposta de futur, es tracta del jove Enrique Arias, de 18 anys, conegut com Kike, que juga en la posició de pivot, que arriba amb l'aval del nou entrenador benicarlando Juanlu Alonso, ja que va ser ell qui va recomanar el seu fitxatge a la direcció del club.

El jugador procedeix del Carnicer Torrejón on va jugar amb l'equip juvenil i va entrenar amb el primer equip, arriba a Benicarló amb ganes d'aprofitar l'oportunitat.

El jugador s'inicià en l'equip del seu poble, l'Arganda, per a passar al Carnicer en juvenils on solament va jugar amb l'equip de Divisió d'Honor alguns amistosos de la passada pretemporada. Va manifestar que arriba per a sumar el màxim de gols possibles i aprofitar l'oportunitat que li dóna el conjunt cadufero. Kike va afegir que va ser Juanlu qui va contactar amb ell, que li va explicar el projecte del club benicarlando, que li va agradar i no dubtà en donar-li el si per a aprofitar l'oportunitat de poder jugar en la màxima categoria.

Durant tota la passada temporada diu que ha guanyat en experiència al treballar amb el primer equip del Carnicer. Ara sap que el salt és fort però confia en les seues possibilitats, doncs es qualifica com jove jugador però amb forta personalitat al que li dóna igual qui tinga per davant. Coneix d'oïda a l'afició benicarlanda, a la que qualifica d'important per a aconseguir arribar als objectius marcats. Para Kike saber que tindrà suport des de les graderies és molt positiu per als jugadors.

Futbol sala d'estiu: COMPLETADA LA SEGONA SETMANA DE COMPETICIÓ

text i foto GREGORIO SEGARRA

Després de dues setmanes de competició s'ha cobert ja el primer terç de la fase prèvia, el que permet aventurar pronòstics.

En el grup I, es registra un quàdruple empat en el cap entre Toldos Raiva/El Chiringuito de Toni, Reformas Bevicán/Pub Leyenda, Drago's II i Puchal Climatizacionse, si bé els dos primers encara no coneixen la derrota i els dos últims han jugat un partit més i n'han perdut un. Rácing Club Benicarló, amb la seua victòria davant La Façana d'Or manté remotas opcions. La sorpresa de la setmana en aquest grup cal buscar-la en el partit Toldos Raiva-Puchal, no per la victòria dels primers, sinó per la forta golejada (8-1) endossada a un dels, a priori, favorits. En el Grup II, Novo Informo i Gellida e Hijos ja encapçalen la classificació, encara que L'Ovella Negra i All Star Maracas, que va empatar amb Gellida e Hijos, encara mantenen opcions. I en el grup III, cinc dels set equips han sumat punts i mantenen intactes les possibilitats de classificació, si bé Instalaciones Santi, Carlson Cars i el Chiringuito de Pepito, que han guanyat tots els seus

partits, semblen els millor col·locats. En la classificació de l'Esportivitat, amb cinc equips ja eliminats de la mateixa per haver rebut almenys una targeta roja directa, els veterans de Bar Tu Bar són els únics que encara no han rebut cap punt de sanció.

Resultats, classificacions i fotos del torneig en: www.esportsarin.com

“Reixes tallades, portes destrossades i les seues pertinences i records esfumats són el trist balanç...”

ve de la p gina anterior

tipus d'instal·lacions. Els afectats pressuposen que es tracta d'un grup organitzat que es dedica a xicotets robatoris per a després revendre el que aconseguixen en xicotetes superfícies comercials. Un dels llauradors explicava que en la seua propietat a l'endemà de patir el robatori era possible distingir perfectament “les petjades dels lladres al voltant de l'hivernacle. Eren tres persones que calçaven entre el 38 i el 39 de peu”.

SENSE EFECTIUS DE SEGURETAT

Des de la Unió de Llauradors s'ha agraït el treball que els cossos de seguretat estan realitzant des que en la Junta de Seguretat es va reclamar més protecció en el camp. “Però no tenen efectius suficients i aquest és una vigilància que s'hauria de fer de manera contínua”. Piñana explicava que “estan fent controls de forma contínua i fins i tot a mi em van parar un dia per a demanar-me la documentació. Això està molt bé, però tenen la limitació dels efectius”. D'altra banda, el representant de la Unió animava als afectats a denunciar tots i cadascun dels robatoris “per menuts que siguen”. Aquesta és precisament una de les peticions que es va realitzar per part dels representants benicarlandos en el tema de seguretat. Tant el regidor de Governació, Marcos Marzal, com el cap de la Policia Local, Agustín Parra, asseguren que per a ells no hi ha constància de l'increment de robatoris en el camp per que no hi ha denúncies presentades.

Malgrat això, i atenent a les reclamacions dels llauradors que es van personar en la Junta de Seguretat, es van comprometre a incrementar la vigilància. “I ho estan fent” afirma Piñana “però cal ficar les denúncies. Quan tinguen

400 denúncies damunt de la taula potser les instàncies superiors s'ho plantegen d'altra manera”. De moment, les patrulles destinades a la vigilància de la zona rural duen amb ells uns parts en els que els llauradors poden manifestar les incidències en el suposat cas que no vulguen denunciar-ho per les complicacions que per a ells puguen suposar a posteriori. I és que molts d'ells estan convençuts que no val la pena molestar-se pel trencament d'un pany, que suposarà, a la llarga, perdre hores de treball per a presentar-se en el jutjat a declarar. Des dels cossos de seguretat, se sosté que aquesta és l'única manera d'aconseguir detenir als amics de l'aliè i parar d'una vegada per sempre l'onada de violència en el camp benicarlando.

ROBATORIS A LES CASETES DE CAMP

Els veïns dels voltants de la Fossa del Pastor i la partida de la Vallesa, han vist recentment com les seues propietats eren saquejades. Reixes tallades, portes destrossades i les seues pertinences i records esfumats són el trist balanç de l'actuació d'un grup de persones que semblen moure's tranquil·lament

per la zona rural de la localitat. Una veïna afectada va explicar que va ser el seu marit qui, a primera hora, a l'anar al sistema de degoteig va veure com aquest no funcionava i que al dirigir-se a la caseta principal es va trobar amb tot l'interior regirat. “Ens van serrar dos barrots amb una serra i ja en el seu interior es van emportar el menjar que tenia al congelador, sucre, la coberteria, diversos objectes familiars de valor sentimental i una setmana abans ja es van endur les cebes que tenia plantades”, va explicar una de les afectades. La situació en el camp és dramàtica. Solament en aquest punt en un ràdio de 500 metres han entrat en diversos habitatges. Els robatoris no s'han produït, en canvi, en aquells habitatges que tenen gossos o estan habitats. En aquests punts més allunyats del centre de la població s'han produït en les últimes setmanes sonats robatoris de tractors que, des de la Unió, creuen que es tracta “de robatoris per encàrrec”. La Unió de Llauradors de Benicarló ha reclamat recentment esforços davant la situació en la qual s'ha arribat i un augment de la presència dels cossos de seguretat. “No pot ser que no agafen mai a ningú, es roben tractors tan fàcilment i campen a plaer”, va asseverar altre dels afectats.

La por als robatoris està provocant que cada vegada més gent abandone els seus habitatges al costat de l'explotació agrària i decidisca viure a la ciutat. En una zona pròxima resideix altra família. La seua dona, que pel treball del marit havia de romandre diverses hores sola a casa, ha optat per desistir de viure al costat de la seua explotació agrícola i lloc de treball i s'han desplaçat a la ciutat. Segons el secretari local de La Unió, Miguel Piñana, “aquests casos són lamentablement cada vegada més freqüents”.

ANTENISTES DEL NORD DE LA PROVÍNCIA ES QUEIXEN DE LES FALLADES EN LA RECEPCIÓ DE LA TDT

text REDACCIÓ

No solament es queixen els usuaris, també els que viuen, en part, de la recepció de la TDT en el Maestrat, ho fan ara de manera oficial remetent una carta a Telecomunicacions. Antenistes de Benicarló i Vinaròs s'han dirigit al cap provincial de Telecomunicacions a Castelló per a comunicar-li els problemes de recepció del senyal en el nord de la província.

I ho fan per que "en moltes ocasions aquests problemes fan inútil el nostre treball i provoquen una insatisfacció molt elevada en la població respecte al funcionament de la TDT". La causa, segons asseguren, està en les condicions de propagació de les ones electromagnètiques sobre la superfície marina que es produeixen a l'estiu i que provoquen fallades constants en la recepció dels canals de TDT en la majoria dels edificis situats prop de la costa (Fading). Respecte a anys anteriors, aquest efecte s'accentua especialment enguany degut al fet que ja emeten la totalitat de repetidors a Espanya i ho fan compartint freqüències.

Al nord de la província de Castelló es reben senyals procedents de Castelló, València, Balears, Sud de Tarragona i altres zones espanyoles que en determinades condicions es converteixen en destructives. Els antenistes s'han dirigit en reiterades ocasions a l'empresa Abertis (mantenedora dels centres emissors), que ha arribat a mesurar fins a 5 senyals diferents en una mateixa antena. La qual cosa, a causa de la inestabilitat d'aquests senyals, fa impossible que un receptor TDT siga capaç de recuperar el senyal. Aquestes situacions es produeixen en les següents condicions "antenes situades prop de la línia de costa, antenes orientades cap al mar (perquè el repetidor està entre elles i el mar) i antenes orientades cap a dues o més repetidors en

la mateixa línia", asseguren els instal·ladors. Aquests fenòmens s'accentuen notablement amb la pujada de les temperatures i provoquen que un elevat percentatge de la població patisca fallades intermitents que poden arribar a convertir-se en diaris i continuats. "Les empreses d'instal·lació i manteniment d'antenes no podem fer res per a solucionar definitivament aquests problemes a causa de la inestabilitat dels senyals: una mateixa instal·lació pot funcionar perfectament en un determinat moment i més tard deixar de funcionar", lamenten.

Un dels problemes que es deriven d'aquesta situació és que "el nostre treball es converteix en infructuós perquè no podem cobrar al client el temps que fem per intentar cercar una solució que no existeix. I, finalment, el nostre treball es converteix en desagradable ja que la gent ni entén ni vol entendre perquè falla tant la TDT, pel que acaba carregant contra l'instal·lador". Davant aquesta situació les principals empreses instal·ladores de telecomunicació de la zona s'han reunit amb l'objecte d'exigir-los "una solució definitiva o una resposta oficial a aquests problemes perquè pugui ser traslladada a la població".

BENICARLÓ PROTEGEIX EL SEU ARXIU HISTÒRIC

text REDACCIÓ

La directora general del Llibre, Arxius i Biblioteques, **Silvia Caballer Almela**, va visitar les actuacions del consistori en matèria de conservació de llibres i arxius.

En primer lloc, la directora general es va desplaçar a la casa consistorial, on va visitar la biblioteca del Marquès de Benicarló, recentment reacondicionada en el Saló Noble de l'antic edifici de la Casa de la Marquesa. Els treballs de conservació del llegat del Marquès han consistit en la catalogació del fons, l'adequació de les prestatgeries que les conserven i la protecció mitjançant vidrieres del llegat. A continuació, Caballer es desplaçava al nou edifici administratiu del carrer Doctor Pera, recentment inaugurat i on se situa en els soterranis l'arxiu municipal. Tant la Biblioteca del Marquès com l'Arxiu Municipal es trobaven en

mal estat de conservació, pel que Caballer va felicitar al consistori per l'actuació realitzada. "L'aposta de l'ajuntament per que el llegat es conserve en les millors condicions és per a donar-los l'enhorabona", va assegurar la directora general del Llibre.

La nova instal·lació arxivística està dotada de les últimes tecnologies i avanços i contribuirà a eliminar els problemes d'humiditat i patologies de tot tipus que patia l'actual. Caballer va remarcar la importància dels fons que es conserven a Benicarló i que abasten des de 1.803. "És la Història de tot un poble", va assenyalar, destacant a més que "avui dia tota la documentació i fons documental està d'enhorabona per que està en les millors condicions i això ajudarà que es pugui consultar tot". Cal assenyalar que el consistori va obtenir una subvenció de la Generalitat Valenciana per a realitzar el trasllat dels fons des de l'antiga seu, situada en l'ajuntament, fins a l'actual del carrer doctor Pera.

El pilot benicarlando Pellicer ja prepara la Baja Aragón 2010

text i foto VICENT FERRER

El pilot benicarlando **José Manuel Pellicer**, del Groupama-Xraids, es troba preparant ja la Baja España-Aragón 2010 amb la clara i única intenció de lluitar per la victòria final.

Sempre que ha participat ha estat un dels pilots que ha posat emoció a la prova i ha lluitat pel primer lloc en una de les millors i més exigents proves del circuit internacional aconseguint diversos podis. La XXVII edició de la Baja España-Aragón 2010 està acabant de polir el seu recorregut. Tindrà un total de 1.200 quilòmetres, dels quals 641 seran cronometrats. Es compondrà de cinc especials repartides en tres etapes que abastaran els tres dies de competició: des de la seua eixida el divendres 23 de juliol de Motorland Aragón (Teruel), fins a la seua arribada el diumenge 25 a la meta del Pavelló Príncep Felipe. Amb una inscripció de luxe es presenta el cartell d'aquesta edició, i així pilots de la talla de Marc Coma, Chaleco López, Gerard Farrés, Jordi Viladoms, Joan Barreda i el propi José M. Pellicer lluitaran per aconseguir un triomf que no serà fàcil ni senzill per a ningú. Pellicer participarà amb un KTM 525 que tan bons resultats li ha donat des que en l'any 2002 debutarà amb un segon lloc absolut, així com en Baixes posteriors. El de Xraids es troba molt compenetrat amb aquesta maquina, ja que són molts quilòmetres d'entrenament preparant aquesta carrera els quals ha realitzat durant l'últim mes. Pellicer a l'acabe d'un entrenament comentava: "la Baixa és una carrera que m'agrada i on la condició física i mental d'un és molt

important, tant que com et falte una de les dues etapes pots enfonsar en la classificació, encara que preferia quan havíem de disputar 700 o 800 Km. en un sol dia. El nostre objectiu en la prova és barallar per la victòria, però no cal oblidar-se que la inscripció que hi ha és "de primera divisió" i no serà gens senzill. Tots eixirem amb el mateix objectiu i les diferències seran mínimes, açò és el que fa bonica una carrera".

L'ajuntament ret homenatge als atletes Cristina Ferrando i Julio Sánchez

text i foto VICENT FERRER

La jove atleta benicarlanda Cristina Ferrando, que el passat cap de setmana es va proclamar Campiona d'Espanya junior, va rebre el reconeixement del consistori benicarlando en una recepció presidida per l'alcalde Marcelino Domingo, acompanyat de l'edil d'esports Joaquín Pérez Olló. Tot seguit el veterà esportista Julio Sánchez va rebre idèntics honors al proclamar-se Campió d'Europa de cross i marató. Cristina Ferrando es va proclamar Campiona d'Espanya el passat cap de setmana a Castelló, al saltar 1,81 metres, tot batent el record del campionat que encara estava en poder de la plusmarquista nacional Ruth Beitia. L'alcalde va recordar els èxits de l'atleta desitjant-li la sort en els Campionats del Món a celebrar el Moncton (Canadà) del 19 al 25 d'aquest mes. Per la seua banda l'esportista va indicar que espera tornar a l'ajuntament amb nous triomfs i representar a la seua ciutat amb orgull. Per la seua banda el veterà esportista Julio Sánchez va rebre el reconeixement pels últims èxits aconseguits: Campió de Catalunya i Comunitat Valenciana de cross; Campió d'Espanya de mitja marató; i fa poques dates, en

competició celebrada a València, Campió d'Europa de cross i mitja marató. A pesar de la seua edat i que va començar a competir als 50 anys, Julio Sánchez va indicar que vol preparar-se per a disputar el Campionat del Món que el pròxim any es disputarà a Nova York.

QUIN FÀSTIC!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Els que hem estat lligats d'una manera o d'una altra al món del futbol local, sabem algunes coses que molts dels aficionats desconeixen perquè no ho han viscut o no els ho ha contat ningú. En el cas que algun directiu els ha fet algun comentari, ho viuen d'una manera aliena, amb un "això no és el meu problema, arregla-ho tu que per això t'has posat a l'all". Per això vull insistir que la feina de directiu és poc gratificant, molt sacrificada i enormement desagraïda. D'això que dic podrien donar testimoni totes i cadascuna de les persones que han estat membres de qualsevol junta directiva de qualsevol de les associacions esportives locals. Si, també hi ha alguns -pocs- que es posen a les associacions per tal d'investir-se d'una autoritat que difícilment aconseguirien en la seua vida quotidiana, i que tothom coneix i veu vindre des del primer moment. També podríem parlar d'aquells que busquen treure algun profit de la seua passada pel món associatiu i que després abandonen quan veuen que no és or tot allò que respandeix. Però la gran majoria de la gent que treballa per tal que l'esport local no pare ho fan desinteressadament, sense esperar que ningú vinga a posar-los una medalla ni a donar-los una placa. Són gent anònima que es passen els dies preocupats per tal que les coses vagen rutllant bé, i que no els falte res als esportistes. La recompensa obtinguda sempre és íntima, la satisfacció d'haver fet les coses de la millor manera possible. Això, des de fora, es veu d'una altra manera i la frase preferida dels que no abaixarien mai el llo per ningú és "no ho heu fet bé, heu complit amb la vostra obligació". També vull deixar clar que fa més

Els que hem estat lligats d'una manera o d'una altra al món del futbol local, sabem algunes coses que molts dels aficionats desconeixen perquè no ho han viscut o no els ho ha contat ningú. En el cas que algun directiu els ha fet algun comentari, ho viuen d'una manera aliena, amb un "això no és el meu problema, arregla-ho tu que per això t'has posat a l'all"...

mal una crítica que mil felicitacions, i això és una cosa que crema molt i que ha fet que molta gent que en altres èpoques han estat membres d'alguna junta directiva hagen deixat d'assistir al partits i, el que és pitjor, hagen deixat de ser socis del club. Per això no criticaré mai a cap directiu, perquè jo sé què és això i com es passa de malament. Potser vostè, pacient i sacrificat lector, s'estiga preguntant a què ve tot això que estic exposant de una forma tan resumida a l'hora que concisa. La conclusió de tot es podria resumir amb un exemple. L'altre dia estava parlant amb una persona amb la que vaig compartit més penes que alegries dins d'una junta directiva i em deia que un equip amb gent del poble no s'hauria de fer mai a Benicarló. Em va recordar el cas d'un jugador del poble que per cinc mil pessetes se'n va anar al San Jorge i ens va deixar amb el serení a l'aire. Jo em vaig quedar pensant que les coses havien canviat, que fa un parell de temporades ens vam aguantar amb un equip format per jugadors

del poble. Però quines coses té el destí. Al cap d'un parell de dies em vaig trobar amb un jugador de la plantilla del CDB que em va contar que el es quedava la poble, encara que havien anat a buscar-lo un parell d'equips. Però la gran sorpresa me la vaig endur quan em va dir que hi havia jugadors que se n'anaven a jugar l'equip dels mercenaris per quatre perres "perquè pensaven que jugar a preferent els donava més ... prestigi!!!!!!". O siga, que jugar al San Jorge els donava més prestigi! Mare de Déu, fins on hem arribat!!! Gent que s'estima més anar a un equip que es va salvar de baixar per la campana, que quedar-se al seu poble a recuperar allò que van perdre ells als terrenys de joc. Entren ganes d'enviar-ho tot a cagar, desfer l'equip i que els que van vestits de l'abella Maya es queden amb tot el futbol local i que puguen fins la lluna i que es queden allà. Jo no tinc cap dubte, pagaré el meu carnet de soci del Club Deportivo Benicarló al preu que em diguen i no regatejaré. Aquells equips que fan carnets a preu de saldo, que vaguen buscant socis, que no em trobaran. Malgrat tot el mal que ens han fet els equips comarcals i locals, sembla que la plantilla ja està quasi completa, i un dia d'aquests es farà la presentació de la mateixa. Amb tota seguretat, i després de resoldre alguns problemes burocràtics, l'equip juvenil del Benicarló Base Futbol serà filial del CDB, amb la qual cosa es facilitarà el trànsit de jugadors en cas de necessitat.

Per acabar vull dir que el propi interessat em va confirmar que ha assolit el càrrec d'entrenador del Traiguera, de manera que ens trobem que hi haurà dos Xocos al mateix equip. José Verge està molt il·lusionat i té moltes ganes de tornar a entrenar. M'alegro per ell i li desitjo molta sort, perquè se la mereix.

ENDERROC DE L'ANTIGA BOTIGA D'ORERO

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló treballa en la confecció d'un conveni que permeta l'enderrocament d'un bloc de cases situades en l'avinguda Marquès de Benicarló.

Les naus de l'antiga tenda de Nàutica Orero, es troben fora d'alineació i provoquen un encreuament perillós en la confluència entre aquesta avinguda i el carrer César Cataldo. Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, ha explicat que fa uns anys es va signar un conveni amb la família Orero que obligava al propietari a eliminar eixes instal·lacions a canvi d'obtenir un permís per a instal·lar diverses naus en el port de la ciutat. L'edil d'Urbanisme va reconèixer que, no obstant això, el consistori no va exigir la seua execució i "el propietari va anar venent algunes parts, de manera que avui un percentatge d'aqueixos béns pertanyen a altre propietari". Així les coses, Cuenca va advertir que "ficar-nos en aqueixa execució ens provocaria un problema de litigi molt complex que retardaria el problema", pel que va advocar per ser "més pragmàtic" i intentar "arribar a acords".

El conveni, segons va detallar, seria similar a l'arribat a amb la mercantil Eltri en Hernán Cortés per a l'enderroc de les antigues naus de Orero, recentment signat. En aquell cas, també es va requerir al propietari perquè enderrocara unes antigues drasanies amb l'objectiu d'alienar les façanes del carrer Hernán Cortés, recentment urbanitzada. La mercantil propietària va al·legar no disposar de l'import necessari per a escometre les obres malgrat la necessitat que el municipi té que les faça. Així les coses, l'acord arribat finalment farà que l'ajuntament escometa l'enderrocament de totes les naus i assumisca el cost del mateix de forma transitòria, sent recuperada aquesta inversió quan l'espai es pugui urbanitzar per la mercantil propietària. Es tracta d'una espècie de préstec temporal que en teoria, ha de beneficiar a ambdues parts. A canvi, "se li cedirà el consistori aqueix sòl per a ser utilitzat com aparcament gratuït per a tota la gent que vulga utilitzar-lo" mentre la parcel·la no siga construïda. Si finalment els dos convenis arriben a bon port, Benicarló podrà disposar de dos àmplies zones d'aparcament per al municipi, una, propera a la façana marítima, en el cas de l'antiga tenda de Orero, i l'altra, a l'auditori municipal en el dels tallers nàutics.

BENICARLÓ 'CONVIDA' A LES EMPRESES QUÍMIQUES A TRASLLADAR-SE FORA DEL NUCLI URBÀ

text i foto REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló ha proposat a l'empresa química Ashland que es trasllade als afores del nucli urbà. En contrapartida, el consistori es compromet a crear sòl industrial, ja contemplat en el nou PGOU.

Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, ha anunciat que la proposta que s'ha fet és donar-li un termini a l'empresa de 30 anys perquè busque una nova ubicació "perquè no pot exercir la seua activitat tan prop de la població". En aquests moments i a causa del creixement urbà del municipi, la indústria química que treballa resines i matèries plàstiques, ha quedat integrada en el nucli urbà, al costat de l'avinguda Catalunya i el Parc comarcal de Bombers. A més el conveni dóna altres 10 anys perquè finalitze el seu complet desmantellament de l'espai que ocupa en l'actualitat. "Els donem un temps més que suficient perquè amortitzen les seues instal·lacions", ha assegurat Cuenca.

Adjudicació provisional de les obres d'urbanització del sector 7

text i foto REDACCIÓ

El ple de l'ajuntament de Benicarló va aprovar l'adjudicació provisional de les obres d'urbanització del sector 7 a la mercantil BM3 per un import de 1'47 milions d'euros.

Les obres condicionaran la zona on es construirà el futur CEIP Àngel Esteban era una de les condicions que conselleria va posar per escometre les obres de la nova infraestructura educativa després de l'oferta dels terrenys per part de l'equip de govern. L'empresa adjudicatària té dotze mesos per a executar les obres El

En contrapartida, el consistori crearà sòl urbà "en una zona més allunyada perquè ells es puguen traslladar". Cuenca va assegurar que eixos terrenys ja estan contemplats en la revisió del PGOU que en aquests moments s'està tramitant. En el cas de l'altra gran empresa química que també ha quedat dins de la trama urbana, la multinacional americana IFF, es va signar un conveni similar que farà que les instal·lacions queden desmantellades i fora de la població. Ambdues empreses han obtingut recentment l'Autorització Ambiental Integrada de la Direcció general per al Canvi Climàtic i tenen tots els seus permisos en regla, però compten amb l'oposició d'amplis sectors de la societat benicarlanda, que sempre han temut els problemes que per a la salut humana podrien causar malgrat que mai s'ha pogut demostrar aquesta llegenda urbana. Així les coses, Benicarló podrà dins d'uns anys disposar dels terrenys que avui ocupen les instal·lacions químiques dins del nucli urbà, allunyant els temors de la població i anul·lant els dubtes sobre els possibles efectes nocius sobre la salut dels benicarlandos.

punt va ser aprovat per unanimitat dels regidors presents durant el transcurs d'una sessió extraordinària, convocada per a accelerar els tràmits administratius encaminats a la prompta urbanització i acondicionament de la zona.

D'altra banda, el ple també va aprovar el conveni amb a l'empresa TRAIMED 21 per a la gestió provisional dels residus urbans que es generen en el punt de transferència municipal referent a les fraccions de residus vegetals, de fusta, de mobles usats, de paper i cartó, així com de plàstics i voluminosos. El punt va contar amb 11 vots a favor i 4 abstencions que van arribar dels regidors socialistes.

Errades més freqüents al redactar el currículum vitae

text RAÛL BURRIEL

Les darreres setmanes de juny i primeres de juliol estic participant en un procés de selecció de personal per a una entitat no lucrativa de la ciutat de València. Estant passant per les meues mans quasi un centenar de currículums vitae (CV) del més variat que us pugueu imaginar.

El primer que em va impactar -però no em va sorprendre, per que era d'imaginar donada l'actual situació de crisi econòmica i alta desocupació- va ser la gran quantitat de candidats i candidates amb un nivell d'experiència molt alt en els seus propis camps professionals. És una llàstima que aquest valuós capital humà s'estiga desaprovechant per part de les empreses del país.

L'altra cosa va ser la reiteració en cometre una sèrie d'errors en la redacció o elaboració del CV que són de manual en l'orientació laboral però que es veu que no han arribat encara a ser coneguts. Aquests errors poden no semblar tan greus, però en processos de selecció amb centenars de CV trobar-se'n un, per exemple, d'una llargària de 15 pàgines (sí, a mi m'ha passat) pot significar que aquest document vaja directament a la paperera.

D'aquesta manera, sense ànim de ser exhaustiu ni de presentar-los per ordre d'importància, us indico uns quants d'aquests errors:

* En cas d'enviar el CV en format electrònic - per correu electrònic, per exemple- cal tindre en compte el format del document i el pes o grandària. El format pdf pesa poc i és un estàndard. No

recomanaria els formats propietaris. Cal anar amb compte amb la grandària o pes de la fotografia. En el nom de l'arxiu cal posar el nom de la persona.

* També en cas de tramesa electrònica, aprofitar el cos del missatge com a carta de presentació. No oblidar posar títol al missatge ni identificar-se. És recomanable evitar adreces de correu electrònic "divertides" com "elputopito@noseque.net". Estem parlant del món professional.

* Extensió excessiva. Més de tres pàgines és massa. Normalment aquesta excessiva extensió es deguda a no cenyir-se a citar aquella experiència i formació rellevant exclusivament per al lloc per al que s'envia el CV.

* No ajustar el contingut del CV a l'oferta de treball a la que es vol accedir. Com ja he dit, aquest error sol portar un altre d'aparellat: l'extensió excessiva del CV.

* Finalment, si es demana com a requisit una competència alta en una llengua, no és mala idea enviar el CV en eixa llengua per demostrar el nivell, a part de citar el corresponent certificat de coneixements.

Podeu trobar més informació sobre el tema en la guia *Preocupa't* que edita l'Àrea d'Inserció Professional de la Universitat Jaume I de Castelló: <http://www.uji.es/CA/canals/laboral/preocupat/>

irreflexions.blogspot.com

Dr. Climent

Tots amb la roja

El facultatiu no es va voler perdre el partit contra Holanda i va comprar un bitllet per assistir a la final de la copa del món de futbol a Johannesburg. En arribar al prat de Llobregat i trobar-se les instal·lacions aeroportuàries desbordades d'aficionats, pujà a l'aeronau així com va poder i sense saber per que, va fer cap a Moscou. Una vegada allí indignat, no va poder fer altra cosa que anar a un bar de la plaça roja prop del mausoleu de Lenin i veure la final en la pantalla del bar. Ara bé, com portava molts de cales i com a fetitxe per arribar al somiat triomf, va contractar els servicis de una jove moscovita amb la condició que ho portara tot roig. Ja s'encarregaria el doctor d'anar-li-ho treien amb els gols.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Sí les tisoires s'han posat a tallar i, entre altres coses, han aconseguit ja tallar-nos el terme sense fer el celebèrrim desdoblament de la Nacional 340. Què hi farem? Les queixes del senyor Miguel Piñana, el de la Unió de L'auradors, tot queixant-se que l'Administració se n'ha fotut deixant camins tallats, ponts a mitjan fer i infraestructures inacabades són absolutament legítimes. També són legítimes quan diu que encara se'ns en fotran més amb les quantitats que diuen que pagaran (que s'esperen asseguts els propietaris) pels terrenys afectats. Què hi farem? Repeteixo. Ara, el que m'ha agradat de veritat ha sigut això que al ministre de Foment li diguen directament "Pepino (sic) Blanco"; genial, genial! Són uns pillets, senyora Garcia, quin enginy més notable, quina ironia més fina. En cap moment se m'ha passat pel cap que haja estat una errada tipogràfica, que va. El que passa és que vostés són uns catxondos, eh? A que sí? En espanyol ja ho diuen: "esto me importa un Pepino" i a partir d'ara i gràcies a les seues picardies, en un context d'exaltació patriòtica pepera, es podrà dir per exemple: "esto me importa un ministro de Fomento". O com diu la saviesa popular espanyola: "el Pepino pal gazpacho y pa los negocios el despacho". Ah, senyors de La Veu, tenen uns cops amagats que els converteixen en insuperables! Insuperables en alguna cosa, segurament. Però una vegada posats en el personatge, cal recordar que Pepe Blanco, acompanyat de la inimitable Carmen Morell, va actuar en alguna ocasió a la terrassa del desaparegut Cine Rex; vestit de chulapo, amb la gorra de costat, el mocadoret al coll, diuen que gat com un cep sempre i cantant allò de *Cocidito madrileño, repicando en la buhardilla, que me huele a hierbabuena y a verbena en las no sé qué*. També feien aquesta folclòrica

"En un context d'exaltació patriòtica pepera, es podrà dir per exemple: "esto me importa un ministro de Fomento"

parella una cosa molt graciosa i poc masclista que es deien coplas de picadillo. O aquests eren Juanito Valderrama i Dolores Abril? Com m'emocio senyora Garcia en evocar aquells temps, i com m'he fet de vell! Una vegada més, comprenc que m'he desviat (quin acudit més fàcil eh?) del tema de la carretera real que deien els vells. Em continuo fent la pregunta del milió. Qui va ser el cervell que va ampliar la concessió de l'autopista per no sé si vint-i-cinc anys més o una cosa així? Sí, efectivament, va ser el senyor aquell dels rajos UVA, sí, dona sí, aquell home que parlava un valencià tan graciós, com li deien? Això, sí, Eduardo Zaplana. Ací tots pegant-se, però trobo que el moll de tot és que ja hi ha una infraestructura feta que només cal alliberar-la. Tan fàcil com això. O tan difícil com això, perquè els gambals i els embolics que hi deu haver no se'ls salta ni un cangur amb un coet al cul. Veig que acaben el tema amb la reflexió més seriosa: hi ha uns responsables de les morts que han succeït en el perillós tram de la carretera que travessa el nostre terme. Ningú els diu res, ningú se'n sent de "responsable" de res. El tema és urgent. Alliberament de l'AP7, JA!

A la pàgina quatre comprovo que tot i que la seua publicació no es caracteritza precisament per l'abundància d'anuncis publicitaris, li peguen a allò que es podria anomenar publicitat subliminal d'una manera extraordinària. És molt important que una empresa local dedicada al sector agropecuari (fixe's bé que jo no dic cap nom, que li quede clar) faça una jornada de portes obertes? És també important que una macroempresa dedicada a l'explotació energètica (tampoc,

veu?) repartisca "premis sostenibles" (sic) com ara "gorres i samarretes de la Selecció espanyola" (sic també)? Jo trobo que no, que qui vulga publi-reportatges que se'ls pague o que se'n vaja a un altre mitjà. Queda dit.

Algunes coses que llijo soltes. Un parell d'enhonorables. Una a l'amic Manolo Celma per haver estat designat persona destacada de l'àmbit social de l'any 2010. S'ho mereix, és infatigable, no para amunt i avall i estic segur que amb les seues reivindicacions ha aconseguit estalviar més d'un accident entre el nostre jovent. Manolo però té això, un important però. I ací abusaré de l'amistat que m'uneix amb el guardonat per fer una reflexió prescindible. El però és que ell, tot i ser criat ací a Benicarló viu a Vinaròs, sí, sí! I aqueixos són els pitjors, ja ho sap vosté. Perquè si un ha nascut a Vinaròs, doncs, què hi ha de fer? Renunciar? No, comprenc que per comoditat continuen sent vinarossencs, ho puc arribar a entendre. Però una persona que lliurement ha triat ser vinarossenc... això, és terrible! L'altra enhonorada a l'estimada Noemí Oms per ser la mantenedora de festes. Estic segur que ho farà molt bé; però a l'agost les tomaques del serengue ja estaran madures... i aniran barates... i... no, no és cap amenaça per a la seua exreportera. De bon rotllo, de bon rotllo... o sí que és una amenaça?

Més encara. L'escena que descriu Joan Heras em sembla fabulosa. Un estiu, bona conversa, una cervesa, dues... i la sort que tenen tots aqueixos que tenen més d'una setmana seguida de vacances.

Ja m'he cansat. Si no estic molt fet pols i vosté m'ho permet m'agradaria la setmana que ve dedicar una miqueta d'espai a comentar la notícia de la implantació del batxillerat concertat al nostre poble. Adéu, senyora Garcia.

CRITIQUEN LA INSTAL·LACIÓ D'UNA PANTALLA GEGANT PER A VEURE EL FUTBOL

text REDACCIÓ

Benicarló ha gaudit dels tres últims partits de la selecció espanyola amb una pantalla gegant instal·lada en la plaça de San Bartolomé.

La mesura ha tingut bona acollida entre els ciutadans: el dia de la final, més de dos mil persones van vibrar amb el partit a l'emblemàtica plaça. Però no a tots els ha semblat bé la idea, sobretot després de les manifestacions del portaveu de l'equip de govern, Antonio Cuenca, qui ha assegurat que la decisió d'instal·lar la pantalla "va ser presa personalment per l'alcalde i jo li aplaudisc la iniciativa". Cuenca va desvetllar que el cost de l'esdeveniment havia estat "moderat", invertint-se prop de 600 euros. A aquesta inversió per jornada, cal afegir les hores que s'haurien d'abonar en concepte del treball realitzat pels funcionaris de la Brigada d'Obres que es van encarregar del muntatge de tota la infraestructura de bastides i cadires. Esquerra-Benicarló ha manifestat la seua disconformitat amb aquesta actuació, al·legant que "es tractava d'un partit que la gent podia veure perfectament des de la seua casa". El portaveu de la formació a Benicarló, Josep Barberà, es mostrava convençut que "els diners públics és per a emprar-lo en coses que beneficien a tots, sense discriminacions. S'han de mesurar amb un tracte

exquisit les despeses i no fer un ús privatiu i polític dels mateixos, com queda clar que estan fent", ha declarat.

Esquerra-Benicarló ha reclamat al PP que es pague els seus capritxos i denuncia "la doble raser del Partit Popular local pel que fa a l'ús dels fons públics". En concret, Barberà s'ha referit "als continguts del pamflet 'Crònica', que suposadament es distribueix en molts punts de la població i que molt sovint és troba pel terra en portals i tendes". La revista informativa "no és més que un còmic d'auto bombo dels populars pagat amb diners públics, on s'omet, de manera sistemàtica, qualsevol informació que pugua ser negativa per als seus interessos polítics". També, assegura el portaveu de Esquerra, "s'obri el butlletí amb informació de l'Oficina Parlamentària del PP com si d'un butlletí intern es tractara i s'aborda com fets consumats el que tan sols són plans i suposades inversions del Consell". Barberà ha recordat que "aquesta pràctica que ens costa als benicarlondos 30.000 euros, quan van jurar que el seu cost seria molt menor". Finalment, el portaveu de Esquerra ha lamentat que "mentre molta gent passa dificultats econòmiques, es manté a un edil que ha estat condemnat judicialment per coaccions a una empresa". Segons sosté Barberà "se li manté sense cap funció més que fitxar per a cobrar a final de mes.

Els directors territorials es reuneixen a Benicarló per impulsar l'administració electrònica

text REDACCIÓ

Benicarló ha acollit una reunió dels directors territorials de totes les conselleries a la província de Castelló per donar un impuls definitiu a la modernització de l'administració local. L'objectiu és desenvolupar polítiques d'innovació que milloren la qualitat dels serveis al ciutadà.

La reunió ha estat presidida pel secretari autonòmic d'Administracions Públiques, Rafael Peset, i ha comptat també amb la participació dels directors generals de Modernització i d'Administració Autònoma, Luis Santamaría i Carmela Cots respectivament. L'alcalde, Marcelino Domingo, i el delegat del Consell a Castelló, Joaquín Borrás, han donat el seu suport a la trobada.

La reunió ha tingut un caràcter marcadament tècnic i s'ha enfocat a desenvolupar accions conjuntes de totes les conselleries per tal d'apropar l'Administració a la ciutadania. Fer els tràmits més àgils, evitar al màxim la burocràcia i fer més fàcil el tracte amb els ciutadans són els objectius bàsics d'aquestes polítiques que fa un temps que han començat a desenvolupar-se.

De fet, totes aquestes mesures s'emmarquen en el Pla d'Innovació i Modernització de l'Administració Pública que es va presentar el passat mes de febrer i que ha començat a desenvolupar-se a través de plans parcials, com el recentment aprovat Pla de Reducció de

Càrregues Administratives, que elimina tràmits i documents innecessaris, o a través de la llei que avui mateix publica el DOCV, la Llei d'Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana, que suposarà un canvi en la relació entre el ciutadà i l'administració. Una altra llei que també s'emmarca en el Pla és la Llei de l'Administració Electrònica, aprovada el passat mes d'abril o el Decret de qualitat de serveis administratius de la Generalitat.

La de Benicarló ha estat la primera trobada que ha reunit tots els directors territorials de la mateixa província. A partir d'ara, se'n convocaran dos més per a les províncies de València i Alacant amb el mateix objectiu: fer les coses més fàcils als ciutadans i a les empreses en la seua relació amb l'administració.

Segons ha dit el secretari autonòmic, "aquest és l'inici un canvi important a l'Administració valenciana".

ve de la pàgina anterior

banderetes espanyoles han venut aquests dies han estat els xinesos?

I, igualment, també deu ser veritat que els mateixos xinesos varen acabar les existències d'importació de Xanjai de les trompetes d'aire comprimit?

Mireu si això va ser cert que en la sortida d'un esdeveniment esportiu ho van haver de fer amb un xiulet per culpa d'haver-se'n acabat aquestes?

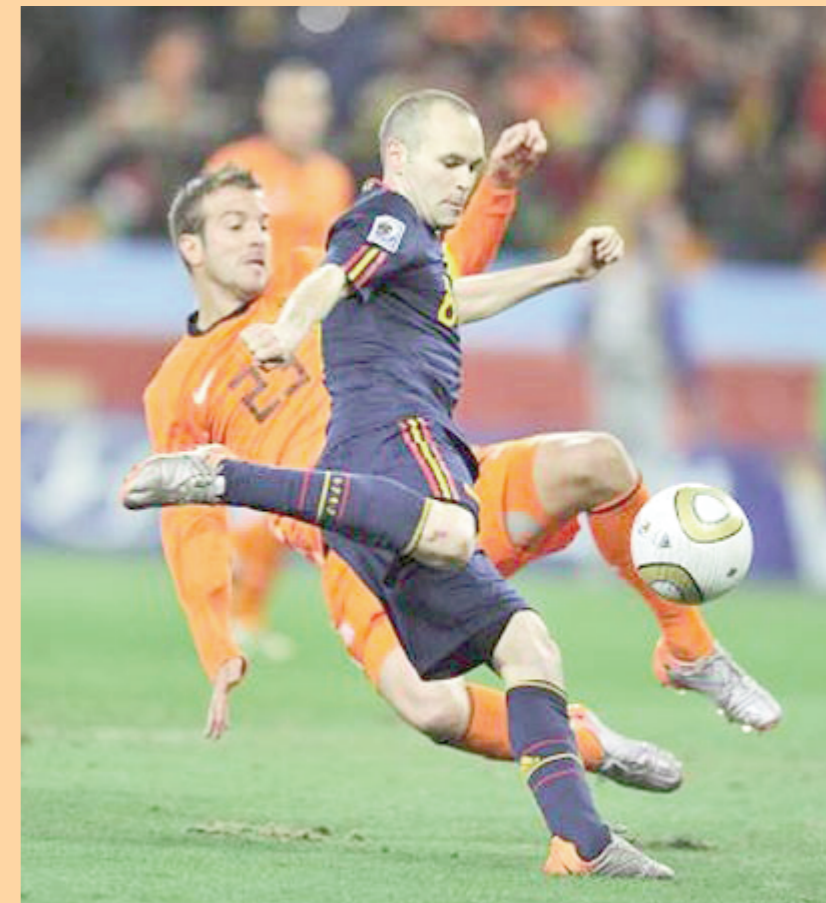
Un tafaner que viu en un altre món pregunta: "La Roja" eixa qui és, la Pasionaria o Joaquina Bel? Ai, ai, quina classe de gent!

I un roig molt roig comentava, "tots eixos rojos que exaltaven "la roja" qui eren, els que tenen la sang roja i el cor a l'esquerra? Jodete!

Van haver de portar al metge el senyor Cuenca després d'un atac d'egolatria en acabar de comprovar que la seua font ha esdevingut el centre neuràlgic de tota manifestació festiva de Benicarló?

Qui estan més fotuts, els independentistes de comprovar que amb l'ajut dels catalans Espanya s'ha guanyat tota aquesta glòria o els espanyolistes de comprovar que per guanyar-se tota aquesta glòria necessiten els catalans? Uff...

Fa dos segles un metge benicarlendo va escriure que els nostres paisans eren "pacífics de mena i per naturalesa, i, com hem dit, enemics de l'ociositat, trobaven el millor descans en el si de la família, sota un sostre miserable, en unes habitacions on no hi havia res més que allò d'estrictament indispensable". Ho podem llegir al butlletí número 68 del CEM, en què se cita un opuscle ("bosquejo" en diuen) d'Antoni Balaciart. Si el

doctor alçara el cap, es tornaria a morir de vore com ens hem fet?

Seguim preguntant-nos coses de les observacions d'aquest metge. Diu ell que "tot i que hem destacat la tipologia sanguínia dels benicarlendos, llurs passions ben poques vegades els feien sortir de polleguera, ans al contrari se'ls qualifica de caràcter manyac, suaus i dòcils, i s'atribueix aquesta condició precisament a la sobrietat en el menjar i al tipus d'alimentació fonamentalment vegetal". Continuem sent "manyacs, suaus i dòcils"? Els tafaners pensem que sí. Som així per la "sobrietat en el menjar i el tipus d'alimentació fonamentalment vegetal"? Els tafaners pensem que no, que l'espècie ha millorat i ara som més manyacs, suaus i dòcils i

mengem de tot.

Una qüestió més. Qui ha dit que algunes de les traques que es van tirar diumenge passat eren d'aficionats madridistes que les tenien preparades des de maig quan el *Florenteam* es va quedar sense guanyar res? Hi ha mala gent al món, eh?

És veritat que Cristiano Ronaldo es pinta les ungles dels peus de negre? Té aquesta pregunta alguna cosa a veure amb la tercera? Els tafaners només han de parlar de coses que passen a Benicarló? Què ens fa a nosaltres si es pinta les ungles dels peus o no? Se les pinta per ocultar alguna malaltia antiestètica? Es posarà de moda entre els madridistes benicarlendos pintar-se les ungles dels peus de negre? Ara, ara, amb aquesta darrera pregunta ja ho hem lligat tot!

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

FILÒSOFS

Avui als tafaners, estabornits i feliços encara per la victòria d'Espanya al campionat del món de futbol, ens ha pegat per fer-nos preguntes.

És veritat que en alguns balcons de la nostra il·lustre ciutat s'han penjat banderes amb l'àguila de sant Joan, més coneguda com la gallina, ensenyes pàtries d'aquelles de quan manava el Generalísimo Franco?

Abundant en el tema. Algú sap per què Queipo de Llano li deia a Franco Paca la Culona i uns altres companys de l'exèrcit l'anomenaven Miss Canarias? Són fets reals aquests, que surten als llibres d'Història!

Una cosa més del tema, definitivament s'ha acomplert allò que van insinuar els tafaners la passada setmana que "la roja" guanyaria "por la gracia de Diós". I ara ja podem, també, afirmar, que el futbol el van inventar el Déus... en època de

crisi.

Són, o no són, les campades al vol, que emanen de la torre del nostre campanar, un acte laic d'alegria compartida com quan un bateig, una boda o un enterrament (aquest últim depèn de les cultures)?

Certament, sabem del ben cert que entre la cúria eclesiàstica benicarlanda també hi ha un gran enfervoriment "patrio" i per això a un dels nostres capellans li van faltar cames, quan va acabar el partit de la final de "la roja", per pitjar, altra volta, el botonet de les campanes al vol? (Una mica més i no deixa temps a acabar el partit. Menys mal que no havia d'estirar les cordes com

abans).

És ben cert que ja li estan buscant una melodia original, pròpia, per acompanyar futurs esdeveniments "patrios" de las "rojas", la del mundial de basquet, per exemple, que ja està a tocar, tot i la baixa de Gasol (català per cert), i així deixar instaurat ja definitivament que Benicarló "es una ciudad deportivamente religiosa"?

Serà cert que el senyor alcalde no es lleva la bandereta que porta a la maneta ni per prendre el bany i que els trossets metàl·lics se li estan rovellant? Quins regals de més poca qualitat li fan! Li ho degueren comprar a un tot a cent i ja se sap...

Qui ha fet aquella curiosa comparació entre els cotxes que circulen pels nostres carrers amb una bandereta constitucional enganxada a l'antena de la ràdio i els autets de xoque que vénen a festes d'agost?

Ja han amollat del frenopàtic aquell aficionat del Barça que es va passar un mes animant "la Roja" amb la mateixa bandera que durant tota la temporada s'anima el Reial Madrid?

Algú ha vist gent del poble la nit de la victòria espanyola insultant emigrants? Nosaltres no i no ens ho creiem.

O algú ha vist enfervorits vianants, masculins i femenins, pixar per les cantonades tot ensenyant les seues vergonyes i deixant les seues empremtes en forma de rierol?

Dos "agueles", a quina més major, es deien l'una a l'altra, "estirame la galta que si no se me corre la pintura roja i se m'ajunta amb l'amarilla i després pareix que se ma corrido Espanya".

Deu ser veritat que qui més

BENICARLÓ VENDRÀ SET MILIONS DE QUILOS DE MELÓ D'ALGER AQUEST ESTIU

text REDACCIÓ

Benihort ha estrenat la seua campanya del meló d'Alger 2010. I quina millor manera de fer-ho que donant suport a Espanya en la final del Mundial de Futbol contra Holanda.

Per això, la cooperativa benicarlanda oferí una degustació de "la seua roja particular", és a dir, el meló d'Alger Benihort, entre els centenars d'aficionats que acudiren a veure el partit en la pantalla gegant que l'Ajuntament instal·lava en la Plaça Sant Bartomeu. Així, "la millor selecció" de melons

d'Alger de Benihort refrescà als assistents durant la mitja part del partit. Més de 7 milions de quilos d'aquesta fruita són els quals té previst comercialitzar la cooperativa benicarlanda durant els mesos de juliol i agost en els mercats locals, nacionals i internacionals. Entre les varietats conreades pels seus socis, es troba el reconegut meló d'Alger Fashion. L'àrea d'Hortalisses de Benihort va començar a treballar passat 5 de juliol en la campanya de meló d'Alger d'aquest estiu, que es perllongarà fins a principis de setembre. En ella es comercialitzaran més de 7 milions de quilos, un més que en el 2009. El cultiu del meló d'Alger va suposar el 28% de la producció de l'àrea d'Hortalisses de Benihort en la passada campanya. "Les diferents varietats de meló d'Alger que comercialitza Benihort (negra amb i sense llavors i la blanca sense llavors) es caracteritzen per la seua dolçor i color roig intens. Però, al seu torn, com membres de l'Associació Grup Fashion, produïm també el reconegut meló d'Alger fashion, de gran sabor i sense llavors", tal com detalla el cap de l'àrea d'Hortalisses de Benihort, Sebastián Torres. En menor mesura, es conrea la varietat coneguda com melona, de major grandària i forma més allargada. Els mercats locals, nacionals i internacionals són importants consumidors del meló d'Alger Benihort, que des del passat any es distribueix amb un etiquetatge especial, sota el slogan "Dolç d'estiu". En Europa, països com França, Alemanya, Holanda, Bèlgica o Polònia aprecien el meló d'Alger de la cooperativa benicarlanda.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

El camp benicarlando: una taula (mal) servida

Que el camp benicarlando no està en el seu millor moment no cal ser un linx per endevinar-lo. Al planejament urbanístic polític que l'està deixant ben malmès, la passada setmana a La Veu ho vam veure ben clarament, i a l'asfíxia al que l'estan sotmetent els baixos preus del mercat, propiciats per les grans superfícies comercials, ara, damunt, ha d'aguantar el pes i la xacra dels robatoris continuats als que es veu sotmès.

Robatoris als magatzems, robatoris a les cases, robatoris als hivernacles, robatoris de les collites, la indefensió en que es troba aquest col·lectiu, és, simplement, brutal.

I a tot això, què fan els polítics i la seua Junta de Seguretat? Doncs, tot i que sembla que han augmentat els esforços i les mesures de control policials, la cosa no tira endavant. I és que la manca d'efectius per cobrir aquest territori de conreu és, segons els llauradors, completament insuficient.

Una cosa està quedant ben clara, els amics d'allò aliè estant guanyant la partida i mentre els robatoris van creixent exponencialment la seguretat a dures penes o fa aritmèticament. Que els llauradors es vegem abocats a fer patrulles per controlar el seu territori és un mal indicador del que, fins ara, han aconseguit les autoritats per tal de minvar aquesta delinqüència. Però, a més,

742

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

amb un problema afegit de seguretat, perquè no ens enganyem els llauradors no són policies, de conseqüències imprevisibles en cas d'una topada entre lladres i llauradors.

Sabem que estem en unes condicions de crisi, crítiques, per a molts ciutadans. Sabem que aquestes condicions poden condicionar les actituds de la gent en veure's ofegats. Sabem que això és el caldo de cultiu

perquè afloren els amics d'allò aliè però, també, i més perillós, que gent sense escrúpols se n'aprofite per traure-li un rendiment econòmic. Un rendiment econòmic a costelles d'aquesta desesperança i d'uns llauradors que l'únic que volen, també, és sobreviure.

Calen més mitjans ja. Calen, tal com diu el representant de la Unió, que es denuncien tots i cadascun dels robatoris, tot i que parega una tonteria (els llauradors tenen raó pel que fa al maldecap que després els produeix tot el procés de la denúncia). I és que, en una societat que només es mirà aquella estadística que té apuntada, doncs donem-li estadística. Encara que siga el robatori d'una aixada, cal fer la denúncia. Quan en veuran mil no tindran excusa per, d'una vegada, alguna cosa de profit.

I és que, en cas contrari, mal plat estem servint a la taula del nostre futur.

laveubenicarlarlo@terra.es

Carxofa: Una carxofa ben torrada per al campió del món de futbol: el Barça. Un estil de ser, un estil de fer, un estil de jugar, han dut als jugadors del Barça, ajudats per algun futbolista més (potser per dissimular), a aconseguir després de 100 anys la copa del món. Qui no ho veu així es perquè tanca els ulls, però ho sap i li cou. Està clar que Espanya sense Catalunya no és res. Espanya necessita a Catalunya. A l'inrevés...

Panissola: no sabem quants rojos hi havia donant suport a "la roja", tampoc ens importa, el que si sabem, i als fets ens remetem, és que hi havia un bon grapat d'incívics que, només pel fet de poder expressar-se "a grito pelado" (en su lengua), es devien pensar que això els donava dret a fer totes les porcades que els donava la gana, tant és així que, després del partit (pareixia que estiguérem a falles), van convertir una part del centre peatonal en el seu pixador particular i públic. Ah, i donava igual que foren mascles o femelles, les seues vergonyes i els seus rierols donaven el mateix caliu. Porcs!

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

Nom _____ Cognoms _____
Domicili _____
Població _____ CP _____ Telèfon i a/e _____ @ _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de **75,00 euros** (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24 euros anuals

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12.580 Benicarló)

Signatura _____, d _____ de 201 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
ADREÇA _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTA _____

Codi de compte _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a **La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 75 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 o correu ordinari el comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Libres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

